

يك بر نامه خرافی عجیب بنام

عشاء ربانی

عشاء ربانی از رسواترین رسومی است که دامنگیر کلیسا و مسیحیت شده است و در طی همین مراسم افسانه‌ای است که مسیحیان خدا (واگر نه) پیامبرشان را القمه میکنند و می بلعند!

مقدس‌ترین کارهای کلیسا بشمار آورده و آنرا از هر عبادت و نیایشی گاهی بالاتر میدانند .
کیفیت انجام این مراسم ، بدین گونه است که :
کشیش بزرگ هر کلیسا ، نانی را که خود قبلا دستور داده از بهترین آردها تهیه کنند ، با شیشه‌ای از شراب در دست گرفته ، اذکار و اوراد مخصوص بر آن می‌خواند ! سپس آنرا بصورت دانه‌های بسیار ریزی (به اندازه عدس) قسمت میکند و در دهان هر يك از مسیحیان حاضر قرار می‌دهد و در حال

یکی از مهمترین مراسم هفتگانه (۱) مذهبی مسیحیت و مقدس‌ترین نوع نیایش در کلیساها ، مسأله «عشاء ربانی» است .
این عمل که اکنون به صورتی مضحك ، اما جدی در کلیساها معمول است ، به نامهای گوناگونی ، (شرکت در بدن و خون مسیح ، شرکت مقدس ، شام خداوند ، شرکت با پدر و پسرش عیسی مسیح ، و عهد تازه در خون مسیح) نامیده می‌شود .
ارباب کلیسا ، مراسم پیمان عشاء ربانی را از

(۱) شعائر هفتگانه مسیحیت عبارتند از : ۱ - تعمید ۲ - تثبیت ۳ - عشاء ربانی ۴ - توبه و اعتراف به گناه ۵ - بازپسین و تشریفات که بهنگام مرگ صورت میگیرد ۶ - ورود به کلیسا ۷ - ازدواج .
به کتاب اصلاحات کلیسا و تاریخ ادیان دکتر ترابی ص ۳۲۴ مراجعه فرمائید .

پذیرائی کرد، در موارد دیگری؛ از جمله عهد جدید (رساله اول پولس به قرنتیان) با اندک تفاوت آمده است (۳)

گرچه مسیحیت انجام مراسم موهوم عشاء ربانی را به اناجیل کنونی مدلل و مربوط می نماید، ولی مطالعه در تاریخ ادیان، بمانشان می دهد که آداب و رسوم ملل و اقوام پیش از مسیح، در کیفیت تعالیم کلیسایی و حتی در نگارش اناجیل، نقش بسیار مؤثری داشته است.

از این رومی بینیم، بسیاری از محققان بزرگ غربی و اروپائی، مانند «فیلیسین شاله»، «ماسون-اورسل» (۴) و «گوستاولوبون» با مطالعات گسترده و عمیق، تعالیم کلیسایی با افسانه‌ها و خرافات ملل پیش از میلاد مسیح، باین حقیقت پی بردند که «عقاید میتولوژی» مصریان قدیم، بابل، ایران و یونان، اثر عمیقی از خود در مسیحیت؛ بر جانها و طبع نیرومندان خرافه ساز و افسانه پرد از سردمداران کلیسا را نیرومندتر ساخت.

تقدیس نان و شراب و مراسم عشاء ربانی که به عنوان شرکت جستن و سهیم شدن افراد در گوشت و

خطاب به حضار می گوید: بگیریید و بخورید و از «او» تغذیه کنید. آنان معتقدند که نان تقدیس شده جسم مسیح است؛ بنابراین افراد نباید دندان روی آن بزنند!! و با خوردن آن مسیح می شوند!

منشأ پیدایش این مراسم

مسیحیان، مراسم عشاء ربانی را به اناجیل کنونی مستند می دانند و این عمل را یادگاری بزرگ از آخرین شامی که عیسی مسیح با شاگردانش خورد، می پندارند. در انجیل می خوانیم: مسیح در آخرین شب زندگی خود که به افتخار شاگردان خودشامی ترتیب داده بود (۱) و پس از صرف آن؛ به معرفی یکی از بی وفاترین آنان (یهودای اسخریوطی) بدست کاهنان و دشمنان یهودی افتاد، بهنگام غذا «نان را گرفته برکت داد و پاره کرد به شاگردان داد و گفت بگیریید و بخورید این است بدن من و پیاله را گرفته شکر نمود و بدیشان داده گفت همه شما از این بنوشید، زیرا که این است خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان ریخته می شود!» (۲)

داستان آخرین شام پیامبر خدا (عیسی) با شاگردان که در آن شب از ایشان بانان و شراب!

(۱) می گویند ترتیب این شام که در آن همه شاگردان مسیح شرکت داشتند به دستور خود اوصورت گرفت. مراجعه فرمائید به انجیل متی باب ۲۶ جمله‌های ۲۱ - ۱۸ و قاموس کتاب مقدس ذیل کلمه «فصح».

(۲) انجیل متی باب ۲۶ جمله‌های ۲۸ - ۲۷

(۳) رساله اول پولس به قرنتیان جمله‌های ۲۹ - ۲۴

(۴) Massonoursel

قدم به کلیسا می نهند و در برابر کشیش بزرگ به صف ایستاده و قطعات کوچک نان و قطرات شراب را از دست او گرفته می خورند ، جدا معتقدند که جسم و خون مسیح را تناول کرده اند ! شگفت انگیز تر ، اینکه در قرون اخیر بسیاری از کارگردانان کلیساها معتقدند که هر کس ، نان و شراب مقدس را بخورد ، مسیح در او حلول می کند و او همان حیات جاودانه و هویت و شخصیت عیسائی را پیدا خواهد کرد ! .

عقیده تبدیل حقیقی نان و شراب مقدس ! به ماده حقیقی جسم مسیح ، از خرافی ترین مسائلی است که مسیحیت معاصر به آن دچار است و نمای کاملی است از پوسیدگی و اوهمام پرستی این مذهب که با هیچگونه تحلیل علمی و منطقی نمیتوان فصاحت و رسوائی آنرا رنگ آمیزی کرد . این عقیده نیز معلول تعالیم افسانه‌ای و موهوم گرائی اناجیل کنونی و ساخت دست بشر است (۴) . انجیل یوحنا جمله‌هایی بشری در فضیلت و شان نان و شراب دارد که کشیش بهنگام انجام مراسم عشاء ربانی ، آنرا می خواند :

« من نان حیات هستم . پدران شما در بیابان

خون موجود مقدسی صورت می گیرد ، و قرن‌ها است که رهبران روحانی مسیحیت ، آنرا از عالی-ترین مظاهر وفاداری و همبستگی به مسیح و یاد آور گذشت و فداکاری اومی دانند ، در آئین «توتمی» سابقه تاریخی درازی دارد ، و پیش از انقشار مسیحیت در اروپا ، میان بت پرستان و مشرکان این قاره رواج کامل داشت (۱) ولی هنگامیکه کلیسا بر حسب آشنائی و مطابقت طبع توده مسیحی با این مسأله آنرا پذیرفت ؛ با اعتقاد عجیبی به انجام آن کمر بست !

گرچه طبق نوشته «جان الدر» کلیسا در قرون اولیه معتقد بود که نان یاد آور جسم و شراب یاد آور خون عیسی است ، لیکن هم اومی افزایش یافته از قرن نهم میلادی (یازده قرن پیش) گروهی از مریبان کلیسائی مسیحیت ، معتقد شدند که «نان حقیقتاً مبدل به ماده حقیقی جسم مسیح میگردد ! و رفته رفته این عقیده در سال ۱۲۱۵ میلادی رسماً جزو ایمان و دیانت مسیحیت واقع شد» ! (۲)

اکنون که مسیحیان جهان هر ساله روز پنجشنبه چهاردهم نisan (۳) برای انجام مراسم عشاء ربانی

(۱) نگاه کنید به تاریخ جامع ادیان تألیف جان ناس ترجمه علی اصغر حکمت و کتاب اسلام و عقایدو

آراء بشری .

(۲) تاریخ اصلاحات کلیسا ص ۵۸

(۳) قاموس کتاب مقدس چاپ تهران ص ۶۵۶

(۴) در آینده در اطراف اینکه آیا این اناجیل وحی و کتاب آسمانی است یا نه بحث خواهیم کرد .

تعالیم آن! عقایدی از «عصر پارینه سنگی» برای خود بنیان نهاده است. نویسنده کتاب «انیس الاعلام» (۳) که خود از دانشمندان کاتولیک مذهب بود سپس اسلام آورد، می نویسد: عقابدد مسیحیان را در موضوع عشاء ربانی می توان درامود زیر خلاصه کرد:

- ۱ - نان مقدس قبل از تقدیس، نان است ولی پس از آن حقیقتاً به مسیح تبدیل می شود!
- ۲ - شراب معهود، پس از تقدیس، واقعاً به خون مسیح مبدل می گردد!
- ۳ - در برابر این نان و شراب، باید سجده کرد زیرا از الوهیت مسیح بهره مند است!
- ۴ - هر کس از این نان و شراب بخورد و بیاشامد گوشت او حقیقتاً گوشت مسیح و خون او خون مسیح می گردد!

«من» (۱) را خوردند و مردند. این نانی است که از آسمان نازل شده است اگر کسی از این نان بخورد تا به ابد زنده خواهد ماند و نانی که من عظامیکنم جسم من است که آنرا بجهت حیات جهان میبخشم... بشامی گویم اگر جسد پسر انسان را نخورید! و خون او را ننوشید! در خود حیات ندارید! و هر که جسد مرا خورد و خون مرا نوشید، حیات جاودانی دارد و من در روز آخر او را خواهم بر-خیزانید. زیرا که جسد من خوردنی حقیقی! و خون من آشامیدنی حقیقی است! پس هر کس جسد مرا می خورد و خون مرا می نوشد در من می-ماند و من در او! چنانکه پدر زنده مرا فرستاد و من به پدر زنده هستم» (۲)

این است تعلیمات مذهبی کنایی که مسیحیت به قداست و آسمانی! بودن آن معتقد است و بر اساس

(۱) در معنی این کلمه اختلاف نظر است و آنرا به ترتیبین، انگبین و همه نعمتهایی که بر قوم موسی نازل شده بود، معنی کرده اند. به مجمع البیان جلد اول ذیل آیه ۵۷ از سوره بقره مراجعه شود.

(۲) انجیل یوحنا باب ۶ جمله های ۵۹ - ۴۸

(۳) نویسنده کتاب نامبرده در یک خانواده مسیحی ساکن «کلیسای کندی» استان «رضائیه» دیده بجهان گشود و در سلک روحانیت کلیسای نسطوریها (آسوریها) درآمد و در خدمت دانشمندان مسیحی چون «رآبی یوحنا» بکیر، یوحنا جان و رآبی عاز» به کسب دانش پرداخت و مدرسه عالی آسوریها را بنیان رسانید و مردی دانشمند و کشیشی عالی مقام گردید. سپس به «واتیکان» (مرکز روحانیت و حکومت کاتولیکها) به عنوان تکمیل تحصیلات مذهبی سفر کرد. در آنجا خدمت کشیشهایی مانند «رآبی تالو» و «کورکز» رسید و چون در واتیکان درس خواند، عقاید کاتولیکی در او اثر گذاشت. او در یک واقعه می پیش بینی نشده، حقیقت را از زبان کشیشی بزرگ و دانشمند شنید و به حقانیت اسلام پی برد و با کسب اجازه از محضرش به موطن خود بازگشت و در محضر دانشمند بزرگوار مرحوم حاج میرزا حسن مجتهد، دین اسلام را با جان و دل پذیرفت. (نقل از پیشگفتار انیس الاعلام چاپ جدید جلد اول).

مسیح و شراب آن به خون او تبدیل خواهد شد (۳) و نیز «**پیشاب لیمنزن**» که یکی دیگر از نویسندگان مسیحی است در کتاب تعلیمات عشاء ربانی می گوید: «من بعد از خوردن نان تقدیس؛ دیگر يك مؤمن منفرد نیستم، بلکه من عضو بدن مسیح هستم.» (۴)

بدینگونه، مسیحیت؛ خدا (واگر نه) پیامبرشان را ضمن يك مراسم غیر منطقی و افسانه‌ای بصورت تکه‌های کوچکی از نان و شراب، تناول می‌کنند! این جا است که آدمی به یاد گفته «**ولتر**» نویسنده محقق فرانسوی می‌افتد. آنگاه که از افسانه‌ها و خرافات آئین‌ها سخن بمیان می‌آورد، می‌گوید: «پارسیان خورشید را می‌پرستند، صابیان ستارگان را پروردگاران خویش می‌دانند، فنیقیان بادها را مورد ستایش قرار می‌دهند، یهودیان در برابر مارهای فلسزی سر تکریم فرود می‌آورند، و برای آنکه «**فنگ**» و رسوائی مذهبی به نهایت برسد، در نواحی دیگری از کره زمین، گروهی (منظور مسیحیت معاصر است) خدای خویش را با کمی آرد گندم و چند کلمه بی معنی می‌آفرینند، سپس این خدایا به هزاران کودک تقسیم می‌کنند و آنگاه او را می‌بلعند!» (۵)

۵- نان و شرابهای معمولی جزء «بذل مایه‌جلل» بن خواهند شد ولی نان و شراب در عشاء ربانی، آورنده را با مسیح متحد می‌سازد، و این مرحله از واصل‌الزمه این نان است! (۱)

«**جان‌الدر**» در کتاب تاریخ اصلاحات کلیسا، می‌نویسد: نخست برخی از اندیشمندان مسیحی، تند «مارتین لوتر» با تبدیل شدن نان و شراب، جسم و خون مسیح، شدیداً مخالف بودند (۲)، اما سرانجام (چنانکه گفتیم) طبع موهوم گرا و رافه خواه اربابان کلیسا؛ توده مسیحی را بدان تقدیر ساخت و هم‌اکنون همگی فرقه‌های مسیحی من مراسم را با همه بدآموزیها و خرافی بودنش بر گرفته‌اند؛ و در کلیساها با عقاید خاص میتولوژی، برگزاری آن قیام می‌کنند.

بدینسان، این اعتقاد ناممقول در فکر و روح مسیحیت نفوذ کرد، و حتی بر نیروی تعقل اندیشمندان آنان چیره شده است.

«هری امرسون فاسدیک» درباره عشاء ربانی و تقادری که مسیحیت بدان دارد، می‌نویسد: آئین‌شاء ربانی یکی از آئین‌های بسیار مقدس کلیساهاست و معتقدند چون کشیش دعای مخصوص عشاء ربانی را می‌خواند، نان‌شام خداوند، به جسم

(۱) نقل باختصار از انیس‌الاعلام ط جدید جلد اول ص ۶۵

(۲) تاریخ اصلاحات کلیسا ص ۱۰۸

(۳) مارتین لوتر ص ۳۰

(۴) تعلیمات عشاء ربانی ص ۲۶ بنقل از نویس انیس‌الاعلام

(۵) اسلام از نظر ولتر ص ۱۰۱